

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Γ.

S U M M A R I U M.

Primo concursu proelii Paris seu Alexander fortissimum quemque Achivorum ad pugnam provocat; sed, ut Menelaum conspexit de curru desilientem, abiecto animo refugit (1-37). Paulo post idem, Hectoris voce correptus, offert se certamini singulari cum Menelao de summa belli ineundo; qua conditione accepta, postulat Menelaus, ut sponsio interponatur, praesente Priamo sancienda (38-110). Igitur arma deponunt exercitus; sacrificia ab utraque parte parantur: interim Helena ex turri Priamo et senioribus Troianis demonstrat duces Achivorum in campo subiacente (111-244). Vocatus supervenit Priamus, comite Antenore; foedusque ictum antiquo ritu hisce legibus, ut, uter alterum vicisset, Helenam eiusque opes haberet, Troiani autem inferiores Achivis gravem multam penderent (245-301). Post Priami discessum arma capiunt Menelaus et Paris, et in spatium certamini dimensum procedunt: at superatum Paridem clam surripit Venus, et incolumem in ipsius cubiculum asportat (302-382). In eundem locum adducit illa Helenam, quae primum reluctans novo marito ignaviam exprobrat, mox tamen eum in gratiam recipit (383-448). Ita praemiis deae fruentem adversarium frustra quaerit Menelaus, dum Agamemno publice repetit pactum pretium victoriae (449-461).

I A

Οἰζοι.

καὶ

Διὸς ἐπέειπε
Τῶν μὲν κλέψας
ἴτε παρ' ἡλίου
αἶ' ἐπέειπε ὄν
κλέψας τὰ γένη
ἐπὶ Πηλεΐδῃ
ἦσαν δ' ἄρα
αἶ' ὅσ' ἴσταν
ἐν δ' ἴσταν
Ἐνὶ ὄσῃ
ποιέσιν ὄσῃ
τόσσον τίς
ἄς ἄρα τῶν
ἐγχομένων μ
ὅσ' ὄσῃ

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Γ.

Ὅρκιοι. Τειχοσκοπία. Ἀλεξάνδρου
καὶ Μενελάου μονομαχία.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὡς·
ἢ ὕτε περ κλαγγῇ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
αἴτ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον· καὶ ἄθροιστον ὄμβρον,
κλαγγῇ ταίγε πέτονται ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων,
ἄνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ Κῆρα φέρουσαι·
ἠέριαι δ' ἄρα ταίγε κακὴν ἔριδα προσφέρονται·
οἳ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί,
ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.

Εὐτ' ὄρεος κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην,
ποιμέσιν οὔτι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,
τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἴησιν·
ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὄρνυτ' ἀελλῆς
ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσαν πεδίοιο.

Οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴοντες,

Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος Θεοειδής,
 παρδαλέην ὠμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
 καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
 πάλλων, Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους,
 20 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι.

Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
 ἐρχόμενον προπάροιθεν ὀμίλου, μακρὰ βιβῶντα,
 ὥστε λέων ἐχάρη, μέγαλῳ ἐπὶ σώματι κῦρσας,
 εὐρῶν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα,
 25 πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἶπερ ἂν αὐτὸν
 σεύωνται ταχέες τε κύνες, θαλεροὶ τ' αἰζηοί·
 ὡς ἐχάρη Μενέλαος, Ἀλέξανδρον Θεοειδέα
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶν· φάτο γὰρ τίσεσθαι ἀλείτην·
 ἀντίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε

30 Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος Θεοειδής,
 ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ·
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάρζετο Κῆρ' ἀλεείνων.
 ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυνῖα,
 35 ἄψ τ' ἀνεχώρησεν, ὠχρός τέ μιν εἶλε παρειάς·
 ὡς αὖτις καθ' ὄμιλον ἔδυν Τρώων ἀγερώχων,
 δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος Θεοειδής.
 τὸν δ' Ἔκτωρ νεΐκεσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·

Δύσπαρι, εἶδος ἀριστε, γυναιμανές, ἠπεροπεντά!
 40 αἰθ' ὄφελος ἄγονός τ' ἔμεναι, ἀγαμός τ' ἀπολέσθαι.
 καὶ κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον ἦεν
 ἢ οὕτω λῶβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόπιον ἄλλων.
 ἢ που καγχαλόωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 φάντες ἀριστήα πρόμον ἔμμεναι, οὔνεκα καλὸν

εἶδος ἔπ'· ἄλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσίν, οὐδέ τις ἀλκή. 45

ἢ τοιόςδε εἰών, ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν
πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρήθρας ἀγείρας,
μιχθεῖς ἀλλοδαποῖσι, γυναῖκ' εὐεῖδ' ἀνήγες
ἔξ ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων -

πατρὶ τε σῶ μέγα πῆμα, πόλῃ τε παντὶ τε δήμῳ, 50

δυσμενέσιν μὲν χάσμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ;
οὐκ ἂν δὴ μείνεις Ἀρηΐφιλον Μενέλαον;
γνοίης χ', οἴου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.

οὐκ ἂν τοι χραίσμη κίθαρις, τὰ τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
ἢ τε κόμη, τό, τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίησι μιγείης. 55

ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἦ τέ κεν ἦδη
λαῖνον ἔσσο χιτῶνα, κακῶν ἔνεχ', ὅσσα ἔοργας.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος Θεοειδής·

Ἔκτορ· ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνείκεσας, οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν·
αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὡς ἐστὶν ἀτειρής, 60

ὅστ' εἴσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνη
νῆϊον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·

ὡς τοι ἐνὶ στήθεσσι ἀτάρβητος νόος ἐστίν.

μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης!
οὔτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, 65

ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκῶν δ' οὐκ ἂν τις ἔλοιτο.

νῦν αὖτ' εἰ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,

αὐτὰρ ἐμ' ἐν μέσσω καὶ Ἀρηΐφιλον Μενέλαον
συμβάλετ' ἄμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι. 70

ὅππότερος δὲ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,

κτῆμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα, γυναῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέσθω·

οἱ δ' ἄλλοι, φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες,

ναίοιτε Τροίην ἐριβόλακα· τοὶ δὲ νεέσθων

75 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.

Ὡς ἔφαθ'· Ἐκτωρ δ' αὐτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον
ἀκούσας,

καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰών, Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
μέσσον δουρὸς ἐλών· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.

τῷ δ' ἐπετοξάζοντο κερηκομόωντες Ἀχαιοί,

80 ἰοῖσιν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ' ἔβαλλον.

αὐτὰρ ὁ μακρὸν ἄυσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν!

στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἐκτωρ.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔσχοντο μάχης, ἀνεῷ τ' ἐγένοντο

85 ἐσσυμένως· Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν·

Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,

μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωσεν.

ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς

τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,

90 αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ Ἀρηίφιλον Μενέλαον

οἴους ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι·

ὀππότερος δὲ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,

κτῆμαθ' ἐλών εὖ πάντα, γυναικὰ τε, οἴκαδ' ἀγέσθω·

οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.

95 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·

Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἰάνει

θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ διακρινθῆμεναι ἤδη

Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε

100 εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἀρχῆς.

ἡμέων δ' ὀπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,

τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα·
οἴσετε δ' ἄρον, ἕτερον λευκόν, ἑτέρον δὲ μέλαιναν,
Γῆ τε καὶ Ἥελίω· Δὴ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὄρκια τάμνη
αὐτός, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι·
μήτις ὑπερβασίη Διὸς ὄρκια δηλήσεται.
αἰεὶ δ' ὄπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται·
οἷς δ' ὁ γέρον μετέησιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
λεύσσει, ὅπως ὄχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται. 110

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
ἐλπόμενοι παύσεσθαι οἷζυροῦ πολέμοιο.
καὶ ὃ ἵππους μὲν ἔρουξαν ἐπὶ σίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. 115

Ἐκτωρ δὲ προτὶ ἄστν δύνω κήρυκας ἔπεμπεν,
καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν, Πριάμόν τε καλέσσαι.
αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων,
νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἱέναι, ἧδ' ἄρον ἐκέλευεν
οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθῃσ' Ἀγαμέμνονι δίω. - 120

Ἴρις δ' αὖθ' Ἑλένη λευκωλένω ἄγγελος ἦλθεν,
εἰδομένη γαλόω, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων,
Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
τὴν δ' εὖθ' ἐν μεγάρω· ἧ δὲ μέγαν ἰστόν ὑφαινεν, 125
δίπλακα πορφυρέην· πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
οὓς ἔθεν εἴνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἀρης παλαμάων.
ἄγχου δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·

Δεῦθ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι 130

Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
οἱ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακτυν Ἄρηα
ἐν πεδίῳ, ὄλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο,
οἱ δὴ νῦν ἕαται σιγῇ - πόλεμος δὲ πέπανται -
135 ἄσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν.
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ Ἀρηΐφιλος Μενέλαος
μακροῆς ἐγκείησι μαχήσονται περὶ σείο·
τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήση ἄκοιτις.

Ὡς εἰποῦσα θεὰ γλυκὴν ἕμερον ἔμβαλε θυμῷ
140 ἀνδρός τε προτέρωιο καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκήων.
αὐτίκα δ' ἀσγεννήσι καλυψαμένη ὀφθόνησιν,
ῶρματ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκτυν χέουσα·
οὐκ οἴη, ἅμα τῆγε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἔποντο,
Αἶθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.

145 αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκανον, ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν.

Οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην,
Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ', ὅζον Ἄρης,
Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἀμφω,
εἶατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλῃσιν·

150 γῆραι δὴ πολέμοιο πεπανμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ
ἔσθλοί, τεττίγεσσι ἐοικότες, οἶτε καθ' ὕλην
δενδρέω ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἰεῖσιν·
τοῖοι ἄρα Τρώων ἠγῆτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.

οἱ δ' ὡς οὖν εἶδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν,
155 ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·

Οὐ νέμεσις, Τρῶας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
τοιγῆδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὧπα ἔοικεν.
ἀλλὰ καὶ ὧς, τοίη περ' εἴουσ', ἐν νηυσὶ νεέσθω,

μηδ' ἡμῖν τεκέεσσι τ' ὀπίσσω πῆμα λιποῖτο. 160

Ὡς ἄρ' ἔφραν· Πριάμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ·
 δεῦρο πάροιθ' ἔλθοῦσα, φίλον τέκος, ἴξεν ἐμεῖο,
 ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε -
 οὔτι μοι αἰτίη ἔσσι, θεοὶ νύ μοι αἰτιοὶ εἰσιν,
 οἳ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρον Ἀχαιῶν - 165
 ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης,
 ὅστις ὄδ' ἔστιν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε.
 ἦτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασιν·
 καλὸν δ' οὔτω ἐγὼν οὔπω ἴδον ὄφθαλμοῖσιν,
 οὐδ' οὔτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν. 170

Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·
 αἰδοῖός τέ μοι ἔσσι, φίλε ἐκνρέ, δεινός τε·
 ὥς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακός, ὅπποτε δεῦρο
 νῆϊ σῶ ἐπόμην, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα,
 παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὀμηλικίην ἐρατεινήν. 175
 ἀλλὰ τάγ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα. —
 τοῦτο δέ τοι ἔρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς·
 οὗτός γ' Ἀτρεΐδης, εὐρονκρείων Ἀγαμέμνων,
 ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθός, κρατερός τ' αἰχμητής·
 δαῆρ αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κνῶπιδος, εἶποτ' ἔην γε. 180

Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρον ἠγάσσατο, φώνησέν τε·
 ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοισηγενές, ὀλβιόδαιμον,
 ἦ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
 ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσῆλυθον ἀμπελόεσσαν,
 ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας, ἀνέρας αἰολοπῶλους, 185
 λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μύγδονος ἀντιθέοιο,
 οἳ ῥά τὸτ' ἐστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο·
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἔων μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην

ἡματι τῷ, ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
 190 ἀλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί.

Δεύτερον αὐτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν, ἐρέειν ὁ γεραίός·
 εἶπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὄδ' ἐστίν·
 μείων μὲν κεφαλή Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 εὐρύτερος δ' ὠμοισιν ἰδὲ στέροισιν ἰδέσθαι.

195 τεύχεα μὲν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὸς δέ, κτίλος ὧς, ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν·
 ἀρνεῖω μιν ἔγωγε εἴσκω πηγεσιμάλλῳ,
 ὅστ' οἴων μέγα πῶν διέρχεται ἀργεννύων.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειθ' Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 200 οὔτος δ' αὖ Λαερτιάδης, πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ὅς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ' εἴουσης,
 εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πικρὰ.

Τὴν δ' αὐτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς εἶπες.

205 ἦδη γὰρ καὶ δευρὸ ποτ' ἦλυθε δῖος Ὀδυσσεύς,
 σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης, σὺν Ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα, καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
 ἀμφοτέρων δὲ φνὴν ἐδάην καὶ μῆδεα πικρὰ.

ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
 210 στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὠμους,
 ἄμφω δ' ἐξομένω, γεραρῶτερος ἦεν Ὀδυσσεύς·
 ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μῆδεα πᾶσιν ὕφαινον,
 ἦτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν,
 παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως· ἐπεὶ οὐ πολύμυθος,

215 οὐδ' ἀφαρμαρτοεπής, ἢ καὶ γένει ὕστερος ἦεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς,
 στάσκειν, ὑπαὶ δὲ ἰδεσκε, κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,

σκήπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω οὔτε προπρηγές ἐνώμα,
 ἀλλ' ἄστεμφές ἔχεσκεν, αἶδρεῖ φρωτὶ εἰοκώς·

φραίης κε ζάκοτόν τε τιν' ἔμμεναι, ἄφρονά τ' αὐτῶς· 220

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἴει,
 καὶ ἔπεα νικράδεσσι εἰοκῶτα χειμερίησιν,
 οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
 οὐ τότε γ' ὦδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.

Τοτρίτον αὐτ' Αἴαντα ἰδὼν, ἐρέειν ὁ γεραιός· 225

τίς τ' ἄρ' ὦδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἧὺς τε μέγας τε,
 ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἤδ' εὐρέας ὤμους;

Τὸν δ' Ἐλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν·
 οὔτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν·

Ἰδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι, θεὸς ὣς, 230

ἔστιν· ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται.

πολλάκι μιν ξείνισσεν Ἀρηίφιλος Μενέλαος

οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὅποτε Κρήτηθεν ἵκοιτο.

νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὄρῳ ἐλίκοπας Ἀχαιοὺς,
 οὺς κεν εὖ γνοιῖν, καὶ τοῦνομα μυθησαίμην· 235

δοιῶ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
 Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεια,
 αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μίᾳ γείνατο μήτηρ.

ἢ οὐχ ἔσπεςθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς;

ἢ δεῦρο μὲν ἔποντο νέεσσ' ἐνὶ ποντοπόροισιν, 240

νῦν αὐτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
 αἴσχεα δειδιότες καὶ ὄνειδεα πόλλ', ἃ μοὶ ἐστίν;

Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἤδη κατέχεν φυσίζοος αἴα
 ἐν Λακεδαίμονι αὐθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ. —

Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὄρκια πιστά, 245

ἄρνε δῶκα καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρούρης,

ἀσκήν ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαινόν,
κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·

ἄτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·

250 Ὅρσεο, Λαομεδοντιάδη! καλέουσιν ἄριστοι
Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκαχιτώνων,
ἐς πεδίον καταβῆναι, ἵν' ὄρκια πιστὰ τάμητε·
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ Ἀρηΐφιλος Μενέλαος
μακροῆς ἐγχείησι μαχήσονται ἀμφὶ γυναικί·

255 τῷ δὲ κε νικήσαντι γυνή καὶ κτήμαθ' ἔποιτο·
οἱ δ' ἄλλοι, φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες,
ναίομεν Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νέονται
Ἄργος ἐς ἵππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.

Ὡς φάτο· ῥίγησεν δ' ὁ γέρον, ἐκέλευσε δ' ἑταίροις
260 ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὄτραλέως ἐπίθοντο.
ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἠνία τεῖνεν ὀπίσσω·
πὰρ δὲ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βῆσατο δίφρον.
τῷ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
265 ἔξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.

ἄρνοντο δ' ἀντίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κῆρυκες ἄγανοὶ
ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον

270 μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν·
Ἄτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
ἢ οἱ πὰρ ξίφρος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωροτο,
ἀρνῶν ἐκ κεφαλῶν τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
κῆρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἄριστοισι.

275 τοῖσιν δ' Ἄτρείδης μεγάλ' εὐχέτο, χεῖρας ἀνασχών·

Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
 Ἥελιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς, καὶ πάντ' ἐπακούεις,
 καὶ Ποταμοὶ καὶ Γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερχθε καμόντας
 ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ' ἐπίορχον ὁμόσση,
 ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστά· 280
 εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη,
 αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
 εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
 Τρῶας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι, 285
 τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν, ἦντιν' ἔοικεν,
 ἦτε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
 εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν, Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποιηῆς, 290
 αὐθι μένων, εἴως κε τέλος πολέμοιο κιχέω.

Ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἄρνῶν τάμε νηλεῖ χαλκῷ·
 καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
 θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός.
 οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν 295
 ἔκχεον, ἠδ' εὐχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν·
 ὣδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·

Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι!
 ὀππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημύγειαν,
 ὦδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι, ὡς ὄδε οἶνος, 300
 αὐτῶν, καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖεν.

Ὡς ἔφην· οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκράϊαινε Κρονίων.
 τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πριάμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·

- 305 ἦτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
 ἄψ, ἐπεὶ οὐπω τλήσομ' ἐν ὄφθαλμοῖσιν ὄρασθαι
 μαρνάμενον φίλον υἱὸν Ἀρηίφιλῳ Μενελάῳ·
 Ζεὺς μὲν που τόγε οἶδε καὶ ἄθανατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὅπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.
- 310 Ἦ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φῶς·
 ἄν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἠρία τεῖνεν ὀπίσσω·
 παρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσατο δίφρον·
 τῷ μὲν ἄρ' ἀπορῶροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο.
 Ἐκτῶρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
- 315 χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα
 κλήρους ἐν κινῆη χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 ὅππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
 ὦδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
- 320 Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύνδιστε, μέγιστε!
 ὅππότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν,
 τὸν δὸς ἀποφθίμενον δύναι δόμον Ἄϊδος εἴσω,
 ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ γενέσθαι.
 Ὡς ἄρ' ἔφρα· πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἐκτῶρ,
- 325 ἄψ ὀρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλήρος ὄρουσεν.
 οἱ μὲν ἔπειθ' ἴζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἐκάστῳ
 ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο.
 αὐτὰρ ὄγ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠὔκομοιο.
- 330 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
 οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἤρμοσε δ' αὐτῷ.

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· 335
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
 ὡς δ' αὐτως Μενέλαος Ἀρήϊος ἔντε' ἔδυνεν.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν, 340
 ἔς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο,
 δεινὸν δεροκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρωῶας θ' ἵπποδάμους καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 καὶ ὃ' ἐγγὺς στήτην διαμετρητῶ ἐνὶ χώρῳ,
 σείοντ' ἐγχείας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε. 345

πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν,
 οὐδ' ἐρῶξεν χαλκόν· ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὃ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῶ
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπενξάμενος Διὶ πατρί· 350

Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι, ὃ με πρότερος κἀκ' ἔοργεν,
 δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον·
 ὄφρα τις ἐρῶίγησι καὶ ὀπιγόνων ἀνθρώπων,
 ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὃ κεν φιλότητα παράσχη.

Ἥ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, 355
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θάρηκος πολυδαίδαλου ἠρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίθη, καὶ ἀλεύατο Κῆρα μέλαιναν. 360
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
 πλήξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ

τριχθά τε καὶ τετραχθά διατρυφέν ἔκπεσε χειρός.
 Ἀτρείδης δ' ᾤμωξεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

365 Ζεῦ πάτερ, οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος!
 ἢ τ' ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
 νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσ' ἐάγη ξίφος· ἐκ δέ μοι ἔγχος
 ἤϊχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.

Ἦ, καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν ἵπποδασειῆς,
 370 ἔλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς·
 ἄγγε δέ μιν πολύκεστος ἱμάς ἀπαλήν ὑπὸ δειρῆν,
 ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὄχεὺς τέτατο τρυφαλείης.
 καὶ νύ κεν εἶρουσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,

375 ἢ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βροῶς ἴφι κταμένοιο·
 κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ' ἔσπετο χειρὶ παχείῃ.
 τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρωσ μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς
 ῥήψ' ἐπιδινήσας, κόμισαν δ' ἐρήηρες ἐταῖροι.
 αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων

380 ἔγχει χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη
 ῥεῖα μάλ', ὥστε θεός· ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
 κὰδ δ' εἴς' ἐν θαλάμῳ εὐώδει, κηῶεντι.
 αὐτῇ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἴε· τὴν δ' εἰχάνεν
 πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ· περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν.

385 χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα·
 γρηῖ δέ μιν εἰκνῦα παλαιγενεῖ προσέειπεν,
 εἰροκόμῳ, ἢ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταῶσῃ
 ἦσκειν εἴρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν·
 τῇ μιν εἰσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·

390 Δεῦρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι.
 κεῖνος ὄγ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσιν,

κάλλεϊ τε σίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης
 ἀνδρὶ μαχησάμενον τόνγ' ἔλθειν, ἀλλὰ χορόνδε
 ἔρχεσθ', ἢ ἐχορῆϊ νέον λήγοντα καθίζειν.

Ὡς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρουεν· 395
 καὶ ῥ' ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρῖν,
 στήθεά θ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
 θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν;
 ἢ πῆ με προτέρω πολίων εὐναιομενάων 400

ἄξεις ἢ Φρυγίης, ἢ Μηονίης ἔρατεινῆς,
 εἴ τίς τοι καὶ κεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;
 οὐνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
 νικήσας ἐθέλει στυγερόν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 τοῦνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρῆστης; 405

ἦσο παρ' αὐτὸν ἰούσα, θεῶν δ' ἀπόειπε κελεύθους·
 μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσι ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,
 ἀλλ' αἰεὶ περὶ κεῖνον οἴζνε, καὶ ἐφύλασσε,
 εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὄγε δούλην.

κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἴμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη - 410
 κείνου προσνέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ' ὀπίσσω
 πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῶ.

Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·
 μή μ' ἔρεθε, σχετλίη! μή χωσαμένη σε μεθείω,
 τῶς δέ σ' ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα, 415
 μέσσοι δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρὰ,
 Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν εἶτον ὄληαι.

Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 βῆ δὲ κατασχομένη ἐανῶ ἀρχῆτι φαιινῶ,
 σιγῇ· πᾶσας δὲ Τρωᾶς λάθειν· ἦρχε δὲ δαίμων. 420

Αἶ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἴκοντο,
 ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
 ἣ δ' εἰς ὑπόροφον θάλαμον κίε διὰ γυναικῶν.
 τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομειδῆς Ἀφροδίτη,
 425 ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα·
 ἔνθα κάθει' Ἑλένη, κόρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 ὅσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠρίπαπε μύθῳ·

Ἦλυθεσ ἐκ πολέμου - ὡς ὠφελος αὐτόθ' ὀλέσθαι.
 ἄνδρῳ δαμῆϊσ κρατερῶ, ὅσ ἐπὸς πρότερος πόσις ἦεν.
 430 ἦ μὲν δὴ πρὶν γ' εὐχέ' Ἀρηίφιλου Μενέλαου
 σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔγχει φέρετερος εἶναι·
 ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι Ἀρηίφιλον Μενέλαον,
 ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον! ἀλλὰ σ' ἔγωγε
 πάνσασθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῶ Μενελάῳ
 435 ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι
 ἀφραδέως, μήπως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμῆϊσ.

Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνειδέσι θυμὸν ἐνήπτε!
 νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ·
 440 κεῖνον δ' αὐτίς ἐγώ· παρὰ γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν.
 ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃ τραπεύομεν εὐνηθέντε.
 οὐ γὰρ πάποτε μ' ὦδε ἔρωσ φρένας ἀμφεκάλυψεν·
 οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακεδαιμόνος ἐξ ἔρατεινῆς
 ἔπλεον ἄρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν,
 445 νήσω δ' ἐν Κρανάῃ ἐμίγην φιλότῃ καὶ εὐνῇ·
 ὡς σεο νῦν ἔραμαι, καὶ με γλυκὺς ἡμερος αἰρεῖ.

Ἦ ῥα, καὶ ἄρχε λέχοςδε κίων· ἅμα δ' εἶπετ' ἀκοιτίσ·
 τῶ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν.

Ἄτρείδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοίτα, θηρὶ εἰοικώς,

εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα. 450

ἀλλ' οὔτις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων

δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ' Ἀρηϊφίλω Μενελάω.

οὐ μὲν γὰρ φιλότητί γ' ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο·

ἴσον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο Κηρὶ μελαίνῃ.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. 455

Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἧδ' ἐπίκουροι·

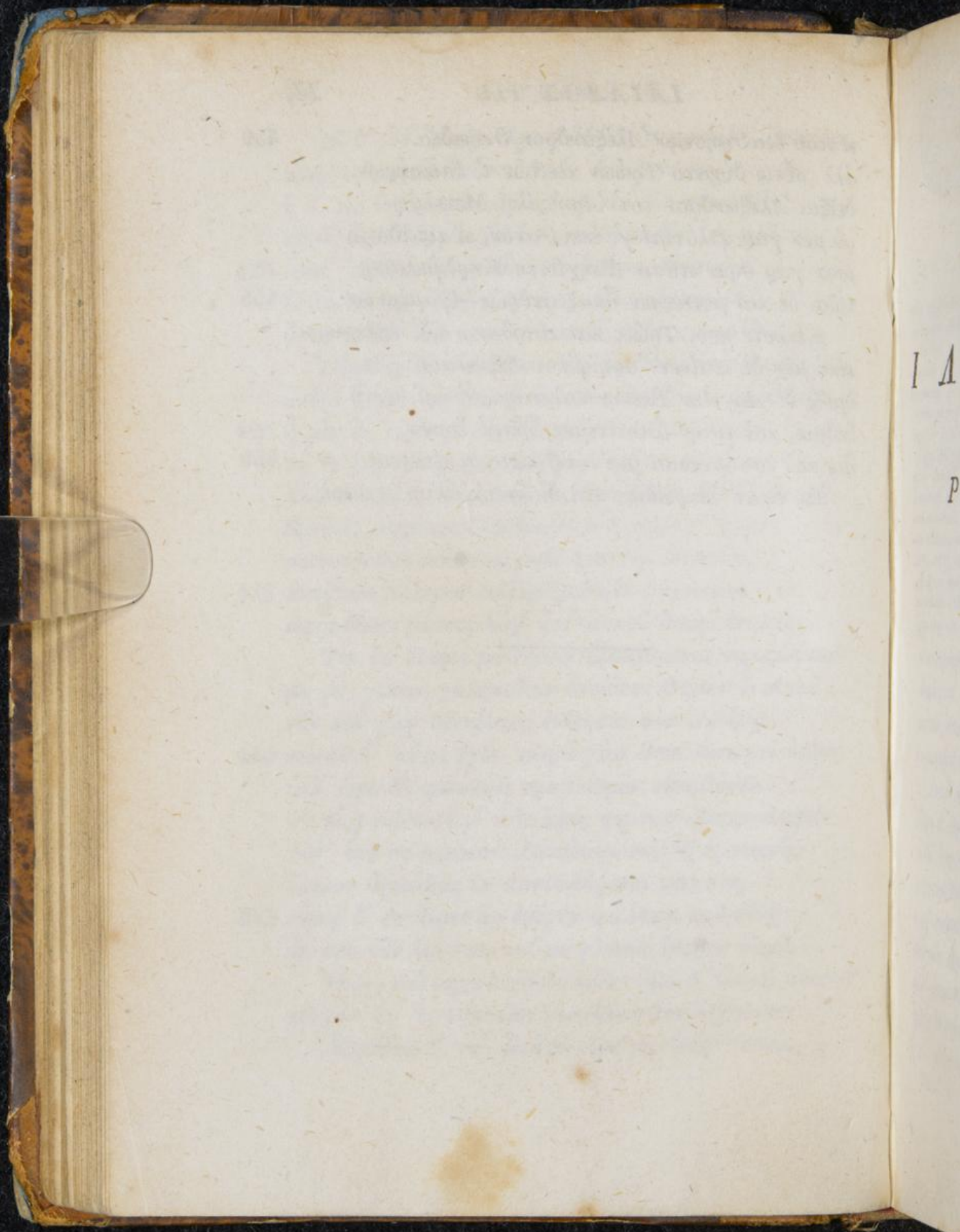
νίκη μὲν δὴ φαίνεται Ἀρηϊφίλου Μενελάου·

ὑμεῖς δ' Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ

ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἦντιν' ἔοικεν,

ἦτε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται. 460

Ὡς ἔφατ' Ἀτρεΐδης· ἐπὶ δ' ἦγεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

I A

P